

РЕШЕНИЕ

№ 5190

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 13.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5107** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 284/15.03.2023 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите, с която на дружеството е забранено при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, изразяваща се в това, че при продажбата на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителите да заплащат по-голямата част заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена на килограм на купуваната от тях стока, както и при продажбата пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0,20 лв. за брой в магазин в [населено място], пл. „Свобода“ 25, осъществявайки така състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1, вр. чл. 68в ЗЗП.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на процесната заповед поради противоречие с материалния закон, несъответствие с целта на закона и противоречие с принципа за съразмерност. Твърди, че системата за теглене на хранителните продукти на електронните везни в магазините „Б.“ е организирана по начин, който дава възможност опаковката на хранителните продукти, продавани в насипно състояние, да се тарира, т.е. да се изключи от теглото на самия продукт, като

бъде начислена отделно цена от 0,20 лв. за теглото на пластмасовата кутия, който механизъм е част от първоначалното обучение на служителите на „Б.“. Посочва, че дружеството не е използвало агресивна търговска практика, тъй като не са извършвани умишлено действия, свързани с мотивиране на клиента да вземе решение, което не би взел без използване на търговската практика, а става въпрос за изпълнение на нормативно установено задължение по таксуване на пластмасови кутии за еднократна употреба. Счита, че не са налице всички елементи от фактическия състав на нелоялната търговска практика. Сочни, че се касае за вероятна човешка грешка, поради което не следва да се счита за търговска практика на търговеца. Сочни също, че приложената ПАМ е преустановителна, но не и превантивна, поради това че ответникът нито твърди, нито е приложил доказателства за опасност от извършване на правонарушение. Излага съображения за противоречие на наложената ПАМ с целта на закона, тъй като към датата на издаване на оспорвания административен акт твърдяната нелоялна търговска практика е преустановена, но въпреки това със заповедта се забранява и бъдеща аналогична практика. Моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се представява.

В представена писмена молба поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Представя списък с разноски.

Ответната страна, председателят на комисията, чрез процесуалния си представител е представил становище, с което оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, за което излага подробни съображения и моли същата да бъде отхвърлена. Счита, че оспорената заповед е постановена от компетентен орган при спазване на правилата, разписани в АПК. Не са допуснати процесуални нарушения при постановяването ѝ. Посочва, че с постановяване на процесната заповед се цели да се реализира ефективна защита на потребителите не само към момента на прилагането на нелоялната търговска практика, а и занаяпред. Цели да се достигне до превантивна защита на по-важни обществени отношения, регулирани със ЗЗП, а именно потребителите да не бъдат обект на нелоялна търговска практика от страна на търговеца. Моли за потвърждаване на оспорената заповед. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

В съдебно заседание се представлява от процесуалния представител юрк. А.. Моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Счита аргументите в жалбата за неоснователни. Посочва, че главен аргумент на жалбоподателя е, че се касае за грешка, както и че е налице решение на СЕС по дело № С-378/2013 г., в което е посочено, че дори да се касае за един потребител, който да бъде потърпевш, се касае за нарушение на директивата за нелоялни търговски практики. Обективно е обстоятелството дали е предоставена информация, която би могла да заблуди потребителя. Подчертава се, че самият размер на евентуалната вреда от страна на потребителите няма значение. Моли да се потвърди заповедта и да му бъдат присъдени разноски в размер на 200 лв.

СГП не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с провеждаща се по тема „ЗИИП-ПИ-Цени - кампания съвместни проверки на КЗП с БАБХ и НАП“, на 27.02.2023 г. е извършена проверка в магазин Б., в [населено място], пл. Свободата 25, стопанисван от Б. България ЕООД.

За извършената проверка е съставен КП № К-2733308/27.02.2023 г., в който е отразено, че преди от длъжностните лица е направена контролна покупка от щанда за топли и студени насипни храни, като целта на покупките е била да установи начин на изчисляване на количеството на стоката, която се измерва в пластмасови кутии, както следва:

1. Маслини „Стафидата“ /цена за килограм 8.90 лв./ нетно количество – 0.233 кг./цена 2.07 лв. – с приспадна тара на опаковката 0.002 кг.

2. К. с печени чушки /цена за килограм 9.90 лв./, нетно количество 0.200 кг., цена 1.98 лв. – с приспадна тара на опаковката 0.001 кв.

На щанда е поставена табела с обявена цена за биоразградима и пластмасова опаковка 0,20 лв. за брой. При заплащане на касата е издаден фискален касов бон, в който е начислена цена по 0,20 лв. за пластмасова кутия.

И двата вида хранителни продукти са поставени в еднакви пластмасови кутии, а извършеното тариране е различно - 0,001 кг. и 0,002 кг.

След легитимиране на служителите е извършено претегляне на празна пластмасова кутия в присъствието на зам. управителя на обекта и е установено, че същата е с тегло 0,010 кг. Измерени са отново закупените продукти и е установено, че същите след тариране са с друго тегло и съответно с друга цена /по-ниска/, както следва:

1. Маслини „Стафидата“ /цена за килограм 8,90 лв./ нетно количество - 0,227 кг./, цена 2.02 лв. - с приспадна тара на опаковката 0,010 кг.

2. К. с печени чушки /цена за килограм 9.90 лв./, нетно количество 0,192 кг., цена 1.90 лв. - с приспадна тара на опаковката 0,010 кг.

Проверяващите са записали в протокола, че търговецът използва нелоялна търговска практика, като при закупуване на стоката, теглото на опаковката не се измерва реално и се заплаща заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена на килограм. Освен това, потребителят отделно заплаща по 0.20 лв. за всяка опаковка..

За извършената проверка, главен експерт от главна дирекция „Контрол на пазара“ е изготвил докладна записка с изх. № Ц-02-409/07.03.2023 г. до КЗП, относно произнасяне по раздел „Нелоялни търговски практики“ от ЗЗП, в който е отразено изложеното по-горе. Допълнително е посочено в докладната записка, че търговецът „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], използва в своята дейност нелоялна търговска практика, тъй като извършените действия противоречат на изискванията за добросъвестност и професионална компетентност, и променят или е възможно да променят съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засягат или към когото са насочени.

Прието е, че недобросъвестността на търговеца се изразява в следното:

Потребителят търпи неоправдани финансови загуби, тъй като при закупуване на стоката теглото на опаковката не се измерва реално и се заплаща по- голямата част заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока. Преди претегляне на поисканото количество от готовите ястия на електронната везна, продавач-консултантът не изважда реалното теглото на празната пластмасова опаковка, въпреки че има тази възможност, което е установено и при проверката. В резултат автоматично е отпечатан етикет с по-голям грамаж на

ястията и съответно по-висока продажна цена за същите. Освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0,20 лв. за брой.

В заключение е посочено, че с поведението си „Билла България“ ЕООД уврежда икономическите интереси на потребителите и осъществява общия състав на нелоялна търговска практика по чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП /Търговска практика, свързана с предлагането на стока или услуга е нелоялна ако противоречи на изискването на добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, кога търговската практика е насочена към определена група потребители/.

Докладната записка е разгледана в т. 38 от заседание на КЗП, проведено на 08.03.2023 г., за което е съставен протокол № 10. На заседанието е взето решение, обективизирано в т. 38.1 от Протокол № 10/08.03.2023 г., като е прието, че „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: Търговецът при продажба на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока (вкл. маслини „Стафидата“ и К. с печени чушки). Освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв. за брой в магазин „Б.“, [населено място], пл. Свободата 25, осъществявайки състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

След вземане на решение по т. 38 от Протокол № 10/08.03.2023 г. от заседание на КЗП, е издадена Заповед № 284/15.03.2023 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: Търговецът при продажба на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока (вкл. маслини „Стафидата“ и К. с печени чушки). Освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв. за брой в магазин „Б.“, [населено място], пл. Свободата 25, осъществявайки състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1, във вр. с чл. 68в от ЗЗП. Изложени са подробни мотиви за взетото решение, припокриващи се с тези, изложени в КП и решението на КЗП.

Заповедта е връчена на представител на дружеството на 29.03.2023 г.

Жалбата е подадена на 10.04.2023 г., с пощенско клеймо от 07.04.2023 г. чрез административния орган.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 284/15.03.2023 г., издадена от председателя на КЗП, с която е забранено на дружеството „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: Търговецът при

продажба на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока (вкл. маслини „Стафидата“ и К. с печени чушки). Освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв. за брой в магазин „Б.“, [населено място], пл. Свободата 25, осъществявайки състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1, във вр. с чл. 68в от ЗЗП.

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал.1 АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за забрана да се използва нелоялна търговска практика, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество, е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Съгласно чл. 68л, ал. 1 от ЗЗП, когато комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му със закон правомощия.

Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно-производствените правила. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, описано е действието, което органа е възприел като заблуждаваща, нелоялна, търговска практика.

Изложени са фактическите и правни основания за издаването ѝ. Мотиви се съдържат в самата заповед.

При издаването ѝ са спазени специалните административно-производствени правила по ЗЗП. Производството е образувано след като е извършена проверка по тема „ЗИИП-ПИ-Цени - кампания съвместни проверки на КЗП с БАБХ и НАП“. За извършените действия по проверката е съставен нарочен протокол, в който са описани установените факти от проверяващите. След анализ на събраните от органа доказателства е изготвена докладна записка, която е разгледана на заседание на КЗП, на което е взето решение. След това е постановена оспорената заповед, която е връчена на представител на жалбоподателя. Не е нарушено правото на жалбоподателя на участието в административното производство по издаване на заповедта, а от там и правото му на защита.

Настоящият съдебен състав намира, че при издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна само на това основание, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на жалбоподателя в производството по издаване на оспорената заповед. В крайна сметка оспорената заповед съдържа фактите от извършената проверка и решенето на КЗП, които са отразени и в оспорваната заповед. Въз основа на цялата административна преписка може да се проследи, както хронологията на установяване на фактите, така и тяхното съдържание. Направен е анализ на нарушението и по-конкретно е отразено по какъв начин дружеството е нарушило разпоредбите на ЗЗП и кое точно е възприето като възможност за заблуда на потребителите.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира следното.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 68л, ал.1 от ЗЗП. Съобразно тази норма, когато КЗП установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането на търговската практика. Разпоредбата на чл. 68в от ЗЗП императивно забранява нелоялните търговски практики. Легалната дефиниция на понятието "търговска практика" е дадена в § 13, т. 23 ДР от ЗЗП и това е "всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите". В разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП е дадена легалната дефиниция на нелоялна търговска практика, а именно - "търговска практика, от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители". В текста на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП е посочено, че "Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите" е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика.

С тези текстове от вътрешното законодателство е транспонирана Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11.05.2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Регламент /ЕО/ № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета /§ 13а, т. 12 от ДР на ЗЗП/. Съгласно § 18 от Преамбюла на Директивата "съобразно принципа на пропорционалност и с оглед ефективното прилагане на защитните мерки, съдържащи се в нея, настоящата директива приема като база за сравнение средния потребител, който е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори, както се тълкуват от Съда на Европейските общности, но също така съдържа разпоредби, които имат за цел да предотвратят злоупотребата с потребители, чиито качества ги правят особено уязвими

към нелоялни търговски практики". Изрично е конкретизирано, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68г, ал. 4, във връзка с чл. 68д - 68к от ЗЗП. Препращането има за цел да въведе и други случаи, на които законодателят придава характер на нелоялна търговска практика, макар те да не съдържат елементите на дадената в чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП дефиниция. В разпоредбата на чл. 68г, ал. 4 е посочено, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к, а разпоредбата на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП определя като заблуждаваща всяка търговска практика, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Ал. 2 дава подробно описание на изискванията, които следва да включва информацията, а ал. 3 от същата норма допълва, че заблуждаваща е и „всяка търговска практика, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, води или е възможно да доведе средния потребител до вземането на търговско решение, което не би взел без използването на търговската практика“. В т. 2 от цитираната норма на ал. 2 от чл. 69д от ЗЗП е посочено, че основните характеристики на стоката или услугата като: наличност, преимущества, рисковете, които тя съдържа, изработка, състав, допълнителни части към стоката или услугата, извънгаранционно обслужване, разглеждане на жалби на потребителите, начин и дата на производство или на представяне на стоката или услугата, доставка, годност за употреба, използването ѝ, количество, спецификация, географски или търговски произход, резултатите, които могат да се очакват от нейната употреба, или резултатите и съществените характеристики от извършените изпитвания или проверки на стоката или услугата.

Преценката дали пазарното поведение на търговеца осъществява състава на нелоялна заблуждаваща търговска практика следва да бъде извършвана за всеки отделен случай при съвкупна и обективна оценка на доказателствата.

В процесния случай се приема от административния орган, че е нарушена разпоредбата на чл. 68 г. ал. 1 от ЗЗП - търговецът при продажба на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока, като пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв. за брой в магазин. Тоест, прието е, че цялостното представяне заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител.

Съдът приема, че по делото безспорно се установяват тези факти, а именно, че жалбоподателят „Билла България“ ЕООД извършва търговска дейност, изразяваща се в търговия - продажбата на стоки в насипно състояние. При направена контролна покупка от щанда за топли и студени насипни храни, като целта на покупките е била да установи начин на изчисляване на количеството на стоката, която се измерва в пластмасови кутии, както следва: 1. Маслини „Стафидата“ /цена за килограм 8.90 лв./ нетно количество – 0.233 кг./цена 2.07 лв. – с приспадна тара на опаковката 0.002 кг. 2. К. с печени чушки /цена за килограм 9.90 лв./, нетно количество 0.200 кг., цена 1.98 лв. – с приспадна тара на опаковката 0.001 кв. На щанда е била поставена табела с

обявена цена за биоразградима и пластмасова опаковка 0,20 лв. за брой. При заплащане на касата е издаден фискален касов бон, в който е начислена цена по 0,20 лв. за пластмасова кутия. И двата вида хранителни продукти са поставени в еднакви пластмасови кутии, а извършеното тариране е различно - 0,001 кг. и 0,002 кг.

След което и след легитимиране на служителите, е извършено претегляне на празна пластмасова кутия в присъствието на заместник управителя на обекта и е установено, че същата е с тегло 0,010 кг. Измерени са отново закупените продукти и е установено, че същите след тариране са с друго тегло и съответно с друга цена /по-ниска/, както следва: 1. Маслини „Стафидата“ /цена за килограм 8,90 лв./ нетно количество - 0,227 кг./, цена 2.02 лв. - с приспадна тара на опаковката 0,010 кг. 2. К. с печени чушки /цена за килограм 9.90 лв./, нетно количество 0,192 кг., цена 1.90 лв. - с приспадна тара на опаковката 0,010 кг.

Безспорно описаното пазарно поведение на търговеца представлява нелоялна заблуждаваща търговска практика, забранена от закона, защото липсата на информираност за това, че при продажба на стоки в насипно състояние не се измерва реално теглото на опаковката и не се приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност, като се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока, като пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв., означава недобросъвестност от страна на търговеца. Последният няма как да не знае, че продава стока в количество по-малко от действително закупеното, което е заблуждаващо за потребителя и е пречка за вземането на информирано решение, като същевременно изисква заплащане на стойността на пластмасовата кутия. Точно за средния потребител плащането два пъти на опаковката, в която му се предлага готовата храна, е неприемливо и е предпоставка за промяна в икономическото поведение. Несъмнено е от гледна точка на поведението на средния потребител, че водещо при вземането на решение дали да закупи една стока е изписаната продажна цена и то само за стоката, при положение, че заплаща отделно опаковката. Потребителят следва да има цялата и то вярна и коректна информация за нетното тегло на продукта, за да може да направи своето решение, а не да се налага всеки път да иска информация колко тежи тарата, колко стоката и колко тежат общо, за да вземе решение дали да закупи стоката или не.

Съдът приема за доказани изложените в заповедта факти относно обстоятелството, че използваната нелоялна търговска практика въвежда в заблуждение потребителя за грамажа на закупените продукти. Така установените обстоятелства водят до единствения възможен извод, че при закупуване на стоката, теглото на опаковката не се измерва реално и се заплаща по-голямата част заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявена цена за килограм от купуваната от потребителя стока. Преди претегляне на поисканото количество от готовите ястия на електронната везна, продавач-консултантът не е извадил реалното тегло на празната пластмасова опаковка, въпреки че има тази възможност. В резултат на което автоматично е отпечатан етикет с по-голям грамаж на ястията и съответно по-висока продажна цена за същите. Освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0,20 лв. за брой. Всичко това води до законосъобразен и обоснован извод, че това представлява заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП.

Не се споделят и изложените доводи от дружеството, че заповедта не е издадена в съответствие с целта на закона. Целта на издадената заповед е да преустанови едно

започнало, продължаващо и неприключило към датата на постановяване на заповедта нарушение. В този смисъл следва да се установи какви са целта и характерът на наложената ПАМ, изразяваща се в забрана за извършване на нелоялна заблуждаваща търговска практика. Настоящият съдебен състав счита, че процесната ПАМ има двойна функция, която цели както да преустанови извършването на конкретна нелоялна практика, така и да предотврати за в бъдеще прилагането на същата практика. Т.е. наложената ПАМ има както преустановителна, така и превантивна функция. Същата действа занапред и логично административният орган не е посочил никакъв период от време на забрана за приложение на установената порочна търговска практика. Записаното в заповедта "да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика" следва да се разбира в смисъл жалбоподателя да се въздържа изобщо занапред от прилагането на тази практика по установения от контролния орган начин.

Не се споделят и изложените доводи от дружеството, че се касае за човешка грешка. Именно в обратна на тази насока са й изложените твърдения от страна на жалбоподателя, че търговецът е предприел всички необходими организационни действия по обучение на служителите си, като те притежават висока степен на специални знания и умения. Т.е. би следвало притежаващите висока степен на подготвеност служители да не допускат такива грешки и то, видно от фактите по делото, не еднократно.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика и заповед № 284/15.03.2023 г. на председателя на КЗП, с която е забранено на дружеството „Билла България“ ЕООД, при упражняване на своята дейност да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: да прилага нелоялна заблуждаваща търговска практика, а именно: Търговецът при продажба на стоки в насипно състояние не измерва реално теглото на опаковката и не я приспада от общия грамаж при наличието на такава възможност и се налага потребителят да заплаща по-голямата част, заедно с количеството на избрания хранителен продукт по обявената цена за килограм на купуваната от него стока (вкл. маслини „Стафидата“ и К. с печени чушки), освен това, пластмасовата кутия се заплаща отделно по 0.20 лв. за брой в магазин „Б.“, [населено място], пл. Свободата 25, осъществявайки състава на нелоялна агресивна търговска практика по смисъла на чл. 68г, ал. 1, във вр. с чл. 68в от ЗЗП, е правилна и законосъобразна.

По разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на делото, такива му се дължат. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № 284/15.03.2023 г., издадена от председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „Билла България“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], **ДА ЗАПЛАТИ** на Комисията за защита на потребителите от 100.00 лв. направени по делото разноски за юрисконсулско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: